

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ

Y
REDACCIÓ

LIBRERÍA ESPANYOLA

Rambla del mitj, 20,

BARCELONA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PRÉU DE SUSCRIPCIÓ.

FORA DE BARCELONA:

Espanya, trimestre	8 rals.
Antillas (Cuba y Pto. Rico)	16 ▷
Estranger	18 ▷

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

LA PESADILLA DEL CZAR.

Quan vejis la barba de ton vehí cremar posa la teva á remullar.

LO DE FRANSA.

Ja tenim nou ministeri. Yá fé de democrata que si 'l Mariscal no té cap més llum per anar-se 'n al llit, se n' hi haurá de anar á las foscas.

Figúrinse un ministeri que no es de la dreta, ni de l' esquerra, ni rahim ni figa, ni aygua ni ví, ni carn ni peix, ni *chicha ni limoná*.

Naturalment, aquests homes la major part desconeuguts, un d' ells, lo president, que déu un grau y una creu al famós dos de Desembre, y tres que han sigut derrotats en las últimas eleccions, aquests homes que han acceptat ab la cartera lo paper ridícul, qu' es un paper pitjor que 'l d' estrassa, no han tingut cap reparo en presentarse davant de la Cámara de diputats.

—¿Qué volen vostés? los hi ha preguntat l' esquerra.

—Nosaltres som una gent de bè, ha contestat un d' ells. Lo Mariscal nos ha elegit perque vin-géssim á dirlos que nosaltres res tenim que veure ab la política: que farém administració; que conservarém las institucions republicanas; que procurarém que l' Exposició universal siga una cosa lluida; y que acabada l' Exposició, deixerém las carteras, perque 'l Mariscal puga escullir l' Assamblea de dintre del Parlament.

—¿Qué tal? ¿Qué me 'n dihuen de aquesta treta?

Lo Mariscal tot fent lo tonto haurá pensat: Envíemlos un ministeri manso. Si l' acceptan votarán lo pressupuesto ó siga 'l ranxo per un any, y aixis que tinga assegurada la teca, envio als diputats á reposar á casa sèva, cambio 'l ministeri manso ab un altre qu' ensenyi las unglas, y molt serà que la Fransa ab un any de patir, no diga faba.

Si no l' acceptan, pitjor per ells. Llavors jo 'ls podré dir:—Vos hi ofert la pau y m' héu respot ab la guerra. Vos hi donat un ministeri de sa casa, tranquil, pacífich, bon jan, y 'm contes-téu, girántvos' hi d' espàtllas. Consti, donchs, que vosaltres sou los perturbadors y jo l' home d' ordre; consti que jo apago 'l foc y vosaltres l' encenéu.

Vaja, confessém que 'l Mariscal no es tan tonto com deyan.

Pero confessém també que la Cámara es ménos tonta que 'l Mariscal.

La Cámara, naturalment, ha fet al nou ministeri lo saludo que l' hi corresponia.

«Considerant que no representas la voluntat de la nació, te neguém las nostres relacions, y no' t regoneixém per res.»

Vaja ¿qué dirán are aquells que 's queixaban de la catxassa dels republicans francesos? ¿Pot haverhi més energia, més confiança en las sèvas forses, més dignitat, y més fé ab la rahó que 'ls assisteix? Desenganyar-se, las cosas han de venir pels seus passos contats.

Lo ministeri, á penas nascut, s' hagut de tragar aquesta píndola, y aquesta píndola es mortal.

La Cámara es més forta de lo que 's creuhen, y 'l Mariscal s' ha equivocat. Necessita un ministeri de fieras y l' hi ha enviat un ministeri de conills. Vingan fieras, y cada diputat serà un Bidel.

—Jo' us ofereixo la pau per un any!... ha dit lo ministeri.

—Aixó no es la pau, aixó es un armistici, una suspensió de hostilitats: la pau, per ser pau ha de ser definitiva; y no serà la pau definitiva, sino donant al país, lo que 'l país reclama.»

¿Li vol donar lo Mariscal? ¿No?

Donchs que busqui qui li voti 'ls presupuestos. No hi ha remey: no vol rendirse de bonas en bonas, y haurá de capitular per fam.

Los conservadors dihuen:

«L' esquerra de la Cámara està faltant. Lo

Mariscal té dret d' escullir los seus ministres dintre ó fora del Parlament, allf hont l' hi donga la gana.»

Està bè; pero la Cámara té l' dret de derrotar á tots los ministeris que no representin las sèvas aspiracions, y tant sagrat es lo dret del Mariscal, com lo dret de la Cámara.

Y en igualtat de drets, no s' olvidi que 'ls candidats del Mariscal van perdre las eleccions, y que 'ls candidats de l' esquerra ván guanyarlas, de modo que per sostener lo dret d' aquests hi ha la majoria de la Fransa.

* * *
¿Y cóm es que 'l Mariscal no ha disolt encare l' Assamblea?

Escoltem al corresponsal del Brusi:

«Los diputats de l' esquerra saben perfectament ahont ván; y 'l Mariscal y 'ls que 'l segueixen no' u saben encare.» Aixó es lo quediu poch mès ó menos lo corresponsal de 'n Brusi

¡No saben ahont van!

¡Volent saberho?

¡Imfelissos!

Se 'n ván á ca 'n Tunis.

sident del consell del ministres y tractarse ab moros:

Tenir bonas tragaderas.

Los moderats joves, que s' han separat de 'n Cheste, als carlins:

«Venid, venid, caritativos

«Venid, venid, y compasivos...»

Los carlins als moderats joves: —Ja veurán, Dèu los fassa bé: are diném.

Serian á sé ben tontos los carlins de deixar la sopa boba de 'n Cánovas pèl dejuni dels moderats.

Gastos menors del ajuntament, durant lo mes de Octubre: 6 mil y pico de pesetas.

A duro diari per consejal, poch mes, poch menos.

Osigan 8 lliuras de bolados per barba cada dia. A veurer si ab tanta dolsor, al últim s' embafan y 's retiran.

Llegeixo en un periódich de Madrid:

«A l' exposició de París també s' hi remetran comissions militars de totes las armas.

«Inclús de capellans?»

Lo Brusi dona compte del estat de la nostra armada, y «diu que de tres fragatas que han sigut proposadas per anar á reemplassar á la Zaragoza á Cuba, cap d' elles ha pogut anarhi á causa de son mal estat.

»De continuar aixís, diu lo Brusi, pot dirse ab pena; pero ab profunda convicció, que d' aquí a mitja dotzena d' anys pertanyera á l' història la nostra esquadra de combat que tants sacrificis costa».

Una idea: ¿No podrian vèndrelas á prou de ferro vell, y del que 'n traguessin erigir un monument que perpetués las glorias conservadoras?

Dimars al saló de Cent no vá poder haberhi sessió per falta de concejals.

Com les noys de estudi los nostres regidors tot sovint fan campana.

Si no m' enganyo, hi ha un article á la ley que diu que 'l concejal que falti á la sessió pagarà una multa.

Apa, Sr. Faura, fasis també aficionat á cobrar multas y cops al bullo.

Desde la nostra última aparició, la *Imprenta* ha sigut denunciada y absolta.

Que siga l' enhorabona. Satisfaccions d' aquestas no se 'n tenen gayres, y cregui que 'ns en alegrém.

Ya 'u veuhens, avuy dugas láminas.

¡Qué volen ferhil! Nosaltres som aixís, al revés de 'n Cánovas; sempre doném mes de lo que prometém.

Un capellá formiga:

Lo rector de Cornellá anava pels cafés del poble ab una bossa, recullint limosnas per fer lo novenari de las ànimes del Purgatori, y dihent que ja que tenian diner per jugar y pendre café, bè 'n podian donar per las ànimes del Purgatori.

En aquest terreno de la generositat ¿no podria 'l rector de Cornellá fer 'l novenari de franch?

Ab lo títol de *flors marcidas* lo jóve poeta D. F. Catarinéu ha publicat una colecció de bonicas poesías que 's venen á ca 'n Lopez.

Perque conequin la mostra, y las simpatías que ha de inspirarnos, no farém més que transcriure la següent valenta octava.

«L' imperi repugnant del fanatisme

Qu' embrutia lo cor y la conciencia

Ha rodolat al fondo del abisme

Impulsat per la forsa de la ciencia

Qu' en lluita lo sabé y l' oscurantisme

Sempre ha mostrat est últim sa impotencia

Y lo mon ha lograt ab tal victoria

Per medi del progrès trovar la gloria.»

De qui aixís comensa, cal esperarne fruits molt profitosos per la literatura y 'l progrès.

UN REACCIONARI FRANCÉS:—Es precis que acabém resoltament ab la república.

UN DEMÒCRATA:—Es precis que fundém la república definitivament.

UN FORASTER:—En qué quedém? Hi ha Re-

Llegeixo en lo *Sol/seo* de Madrid:

«Ningú deixa de coneixre, dintre y fora de Fransa, que ó bè Dèu fá un miracle, ó bè vé una nova tempestat.

«Oh! Donchs de segur, vé una nova tempestat; perque está vist que ja Dèu no fá miracles.»

L' embajador de Marruecos vá visitar á n' en Cánovas y en Cánovas vá tornarli la visita.

En Cánovas vá ser invitat á pendre tres tas-sas de té, de menta y nou moscada, y no vá poder rehusar l' obsequi.

Primera condició que 's necessita per ser pre-

pública ó nò?—Si no n' hi há ¿per qué aquell vol tréurela? Y si n' hi há ¿per qué l' altre vol fundarla?

I QUE ME 'N FASSIN A MÍ!

Impresionat vivament
pe 'ls freqüentissims disgustos,
pe 'ls mals de cap y pe 'ls sustos
que passa l' Ajuntament;
y tement que 'l pobre Arcalde,
veyentse ab tals embolichs,
vulgu deixá aquets fatichs,
ja que 'l home ho fa de balde;
vinch á proposatá a 'n aquí,
(perdonin l' atreviment,) que quan vingui aquest moment
me fassin Arcalde a mí;

y consti que al dirho aixís
no es que jo no tingui ofici,
que si faig tal.... sacrifici
es per amor.... al país.

Fassinme Arcalde, y la fama
pregonará cosas grans,
perque tinch magnifichs plans:
escolltin lo meu programa.

Sent, com soch, un home recte,
ans que tot, ho dich de cor,
voldré que á m' antecesor
ningú li falti l' respecte.

Ab aixó hi tindré molt' ànsia,
y jay! del que quan passi en Faura
s'atreveixi á dir *va caurá...*
no li arrendo la ganancial

Tant com pugui evitaré
los fletxassos de la critica,
no cuydantme de política
sinó d' administrar b.

Havent notat devagadas
que 'ls carrers de la ciutat,
per son péssim empedrat,
hi ha molts ensopegadas;
botiquins faré posar
cada vint ó trenta passos,
perque 'l que vagi de nassos
s'apaga hont ferse curá,

Tinch un plan que si no falla
y als barcelonins agrada,
prompte estarà desviada
la gran riera de 'n Malla;
faré posarla bén plana
omplintla de terra y... ja!
que vagi l' aigua que cau
allá hont l' hi dongui la gana!

Ordenaré, decidit
á evitar tota desgracia,
que 'l tramvia que va á Gracia
tant sols circuli de nit.

Sobre 'ls gossos lo domini
ab fieresa exerciré,
y á tots ells demostraré
que só un àngel d' estermini.

En molts punts, y va de véras,
hi collocaré un rellotje;
hasta á n' aquell que hi ha á Llotje
faré posar minuterias.

Las obres del nostre Parca
activaré formalment,
y deixaré que la gent
passeji ab aquella barca:
y medianit un petit pago,
en las èpocas tranquilas,
permeteré pescà anguilas
de las que hi ha dins del lago...

Ab los consums si qu' es cosa
que haig de anarhi molt estret;
tot haurá de pagar dret,
hasta 'ls carros de glucosal

Daré balls y festas varias
sempre que á 'n á m' convingui,
y per p'ch motiu que tingui
manaré fer lluminarias....
...Que 'l paper puja una mica!
...qu' es lo Sant d' algú... ó 'l meu...
jalsa, gresca á tot arreu
y vingan llums y musical!

Transformaré pas á pas
la ciutat y 'ls seus confins,
logrant que 'ls barcelonins
quedin ab un pam de nas.

En ff: fora llach de dí
tot lo b' que jo faré:
si 'u volen sapiguer b',
que 'm fassin Arcalde a mí.

C. GUMÀ.

Parlant un de Miss Leona Darè, exclamava:
—Es una dona que promet.
—¿Promet? ¿Per qué?
—Perque diu que dará.

L' embaixada marroquí que ha arribat á Madrid diuhen que ha llamat molt l' atenció.
Lo més xocant es que aquests moros, quan

arriba l' hora de dinar, menjan no més que ab la mà dreta.

—Aixé ja no 'ns vè tant de nou, deya un empleat. Aquí á Espanya succeheix lo mateix. L' esquerra com qu' es sempre oposició, ni m' nos sab lo qu' es agafar una cullera.

Una senyora guapíssima estornuda.

Lo seu galan:

—¿Está costipada?

—Sí, tinch un costipat de cap.

—Ditzós ell!

—¿Qui?

—Aquest costipat. Are com are, vosté no té altra cosa al cap; y després com de costum se l' hi posarà al pit.... ¿No entén per qué l' hi tinch enveja?

Un periódich de Granada s'segura que á Júcar s' han descubert grans criaderos de plata.

—Criaderos de plata y no s' hi han tirat los investigadors de contribucions?

—Andalusad!

Cinchcents capellans s' han presentat á Leon á fer oposicions á las rectorías vacants.

—Cinchcents!

Un batalló complert.

Al segon dia de la *Selvaggia*, l' empresa surt ab un cartell que diu: «Por indisposición del señor Tamagno, no puede ponerse en escena la ópera SELVAGGIA.»

Hauria de haver dit: «Per indisposició de la ópera *Selvaggia* no ha pogut posarse en escena l' señor Tamagno.

—Jo ja 'u veig, deya un comerciant, lo mascal Mac-Mahon vol esperar l' Exposició.

—Pero ¿per qué?

—Home, es molt sensill; perque l' ensenyin tancat dintre de un aparador, ab un rètol que diga:

«Gran fàbrica de presidents á proba de bomba y de desaires. Se garanteixen per tota una eternitat.»

Telégramas de un periódich liberal:

«Lo papa está gravíssim: los metjes desconfian.»

Telégramas de un periódich neo:

«La salut del Papa es satisfactoria; está sols lleugerament indisposat.

En este mundo traidor

Nada hay verdad ni mentira;

Todo es segun el color

Del cristal con que se mira.»

Diuhen que 'l fill de Napoleon III ha tingut á Bruselas un cert embolic ab una bailarina.

La s'eva mamá vá manár que 'l traguesin d' aquella ciutat tot desseguida.

Mal fet.

En l' impossibilitat de conquistar la Fransa, ¿qué ha de fer un xicot com ell de rassa conquistadora?

Cops á las bailarinas. Tot son conquistas.

D. Carlos Terso, segons asseguran viu de inègnit á París.

—Pero no deyan qu' era ab l' exèrcit rús?

—Jo 'ls hi diré. Quan lo rús rebia tundas, llavors hi era. Quan lo rús las ha dadas, era impossible que hi fos. Tè massa mala sombra.

Un periódich moderat deya aquest dia ab tó de alarma:

«Lo govern d' en Cánovas s' alimenta dels nostres principis.»

Tapessin b' la cassola.

Llegeixo en un telegrama:

«Son innumerables las cartas que s' atruhueixen al Sr. Posada Herrera.»

Pobre senyor: ell si que ha esgarrat la carrera.

Per memorialista servia. Com á politich may durá barret ab plumero.

Un altre telegrama:

«S' ha acordat concedir una important decoració al embaixador de Marruecos.»

Com qu' es moro suposo que no l' hi farán l' injuria de donarli una créu.

Si per cas que l' hi penjin la mitja-lluna de la cuyna del presupuesto.

CANTARELLAS.

Ets molt sixut de paraulas
m' has dit nena y es vritat
¿vols per ventura que t' ompli
la cara de capellans?

S. de G.

Un dia, nena, vas caurer
y vaig aixecarte jo;
per xó los companys me diuhen
que só dels que aixecan morts.

E. X.

M' estimas ó no m' estimas?...
serás ó no serás fiel?...
Avuya 't parla ab franquesa...
—Jo de franch no hi dono res.

J. P.

Un avaro molt jubéu
estava tant disposit
á no tenir may heréu,
que fins vá matar á un gat
perque sempre deya:—m'eu.

B. G.

—Jo fins per tú moriria
vés si aixó no es estimar...
—Donchs jo per tú més faria.
—¿Qué?
—Jo 't faria enterrar.

J. R.

Cridá á son mosso un ricatxo
y aquell de cop respondéu:
—Ja vinch; are arreglo 'l matxo,
luego estaré per vosté.

A. F. O.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinalles dignas d' insertarse, los ciutadans Col y flor y Que hi fas.

Les demés que no s' mencionan no 'ns serveixen, com tampoc lo que 'ns envian los ciutadans Espatriol, Guixaire, Moratilla, Plat de Miquiarrons, Grapas y Comp., Isabel y Joan M., J. M. de Cabrera, Enrich de Alcové, Joan III, R. Federal, Aprenent de mestre, Ciutadà de Vich, Germanas inglesas, Paco Samperench, Llin-pia-botas, A. B. C., Panarra, Monjo-lech, Skating-Bink, Grau G., Ganxet, Ollerua, J. Ruiz, Trill, F. Renyus, Un moyànes, J. Ll., Tapé de Lloiu, S. de Granollers y D. Varlanso.

Ciutadà F. Escalas: Hei anirà 'l logogrifa numerich.—R. Inatse: Idem lo trenca-closcas.—S. Pini: Idem una cantarella arreglada.—E. Cruseillas: Haurém de parlarne en lo proxim número; ho hem rebut tart.—Isabel y Joan Magres: No te prou interès.—Cap de trons: No b' ha prou facilitat.—J. Gilalt: Insertarem lo problema.—Canari: Idem lo trenca-closcas.—Sabata: L' anagrama podrà anarhi —Un parell de tarumbas: ¿Que no comprenen vostés que certas cosas no poden dirse? La mudanza hi anirà.—A. F. O.: Publicarémos episgramas.—J. Navarcles: Idem lo geroglifics un xich arreglat.—B. B. y R.: Idem dugas cantarellas y 'l trenca-closcas.—C. Gumà: L' hi donem las gracies.—Trill: Hi anirà la tortura.—Jaume R.: Idem l' aragrama.—Perico Mata-làssé: Publicarémos la poesia; la falta de espay no 'ns permet complaure 'l en lo demés com hauriam volgut.—Noy maco: Hei anirà un episgrama.—C. Galceran: La poesia «Al nas,» està bé, les altres no 'ns agradan tant.—Ram mosats: Publicarémos un triàngul y una cantarella.—Bailet: Idem la mudanza.—B. Borotan: Insertarem lo trenca-closcas.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

- XARADA 1.—Cor-be-ta.
- ID. 2.—Deu-té.
- ENDAVINALLA.—Má.
- TRENCA-CLOSCAS.
- SINONIMIA.—Roda.
- TRIÀNGUE.
- MUDANSA.—Peca.—Meca.—Teca.—Seca.
- GEROGLIFICH.—Capital sense guany, petit afany.

Ha endavinat totes vuit solucions lo ciutadà Col y Flor; n' han endavinades 7, F. Estapé y Dos pelons de Vilasar; 6, J. Grapas y C. 5, Trencalòs, E. de Alcové y J. M. de Cabrera; 4, E. de la T. y Estripa-quenitos; 3, Germanas inglesas, Patrana y R. Inatse; 2, Isa-

Lo Dibujant. — Y donchs, senyó Lopas ¿qué n' ha fet del sotescrit d' aquesta lámina?

L' Editor. — Oh, fill meu... ¡qué vol que l' hi diga!... ¿Qué no ha vist lo que l' hi ha passat á *La Imprenta*?

Lo Dibujant. — Bè; pero home 'm sembla que lo meu no podia estar més dissimulat.....

L' Editor. — ¿Qué no sab que aquesta gent no volen *directas ni indirectas*? Ab lo que deyan aquestas minyonas n' hi havia preu.....

Lo Dibujant. — ¡Qué deyan!... Al cap de vall com que son joves y macas parlavan de un casament.....

L' Editor. — ¡Alto 'l bróquil!... ¡Vosté 'm vol comprometre!... Ja veurá, si per cás que parlin en véu baixa, y que ningú se n' enteri.

bé y Jean magres, Mançanatos, Skating-Rink y Noy gran; y ne més M. Cascabel.

I.

Un hu-dos se 'n vá á tres-quart
ab la tot y quart cosina,
y ab tres may hi vol anar...
Vaja, á mí no me la pintal

NASSARI SANCHET.

II.

En lo hu-dos de terça-quarta
tinch de regalá una tot
des des-quatre-tres-segona,
la muller de mon nebó.

GUARD Y OLA.

ENDAVINALLA,

Soch una prenda de roba
y si de mí 'n fas tres parts
segons y com las disposis
lo següent hi trobarás:
Sens la primera, una cosa
que diuhen los capellans;
sense la segona un siti
molt útil per habita 'l.
Sense la terça una via
medi de averiguar
lo tot de l' endavinalla,
que avuy m' ha passat p' l' esp.

J. P.

TRENCA-CLOSCAS.

ANTON.—BARTOMÉU.—DOMINGO.—GASPAR.—ISCLE.—LEANDRO.—RAMON.—ISIDRO.—ANDREU.—NARCÍS Y ALBERT.

Posar aquets noms en filera de modo que la primera lletra indiqui un objecte molt usual en l' hivern.

R. INATSE.

SINONIMIA.

Ab tot jo cuino,
y tot molt bè.
De tot un altre
com jo no 'n sé.
Tot fà novelas.
D' això no 'n faig.
Sels tinc tres lletras;
au, endavant.

S. DE GRANOLEERS.

MUDANSA.

Dades 4 lletras mudar la primera de tal modo que formin les següents paraus:—Un órgan per menjar.—Un apellido.—Un comestible.—Una dona que no 'u tinga tot.—Una cosa escassa.—Una cosa abundant entre 'ls arbres.—Y lo que fà un pianista.

FREIXETA PETIT.

TRIÀNGUL.

1.ª ratlla inclinada y horizontal, una qualitat de la lluna; 2.ª, nom de dona; 3.ª, un quadrúpedo; 4.ª, una negació; y 5.ª, una vocal.

TORRE TARRAGONI.

GEROGLÍFICH.

NOVEMBRE

SE

+

DPR

ANGELETA.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, fil., Arch del Teatre, 21 y 23.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.